

## İŞİN ÖTE YANI

“AKP Olayı” Bitiyormu?

YUSUF ERKUT GÜSAR  
(E.Banka Genel Müdürü)

"AKP olayı" ortaya çıktığından bu yana bir iddiayı yüzlerce defa seslendirdim, onlarca defa yazdım.

"AKP Türkiye'nin geleceği değildir, laik cumhuriyet, 28 Şubat 1996'da, aleni şeriatçılarla yaptığı ve onları siyaseten tasfiye ettiği hesaplaşmanın bir benzerini, yakın bir gelecekte, daha doğru bir terminoloji ile, gerçek yüzleri ortaya çıktığında, takiyyeci şeriatçılarla da yapacak ve onları da tasfiye edecektir."

Bugün, Temmuz 2007 tarihi itibarıyla, "evet tamam, söylediğim hesaplaşma yapılmış ve AKP tasfiye edilmiştir" demek söz konusu değil, biliyorum, ama bir şeyi daha biliyor ve yazıyorum; "AKP olayını bitirecek süreç başlamıştır, eğer laik cumhuriyet güçleri büyük hatalar yapmazlarsa, (dakika 1 hata 1, buyrun, merkez sağ birleşemedi) AKP olayı, hem de demokratik yoldan, önümüzdeki süreçle bitirilebilecektir".

AKP'nin bu sonuçtan kurtulmasının tek yolu, "din devleti kurma niyetinden tamamen vazgeçmesi ve bunu topluma ve etkin ve laik anayasal kurumlara uygulamalı bir şekilde inandırması"dır ki, bu da zaten takiyyeci islamin, laikliğin gücü karşısında kendi kendini tasfiye etmesi demektir.

\*\*\*

"Türkiye'yi daha islami bir devlet düzenine ve yaşamına dönüştürmek isteyen" AKP'nin, 28 Şubat 1996'da ağababalarının başlarına gelenlere bakıp, amaçlarını değil taktiklerini değiştirmeleri ve "değiştik, geliştik, dinciliği bıraktık" takiyyeleri ile iktidara gelmeleri, kabul etmek gerekir ki, uzunca bir dönem, "yoksa başaracaklar mı?" korkusu ile laik yaşama inanan kitlelerde ciddi boyutta korku yarattı.

Ancak ne var ki, AKP, bu dönem boyunca üç konuda hesap hatası yaptı ve olayları doğru değerlendiremedi, doğru yönetemedi.

1. Kendi tabanına yönelik "merak etmeyin biz hiç değişmedik, şartlar elverince ülkeyi islamlaştıracağız" oyalaması ile, laik liberallere yönelik "bizden korkmayın, değiştik, islamcılığı bıraktık" takiyyesini bir arada ve

amaçlarına ulaşınca kadar sürdürebileceklerini sandılar.

2. Meclis çoğunluğuna dayalı siyasi güçlerini fazla abarttılar, kontrollerinde olmayan, başta genel kurmay, Anayasa mahkemesi, YÖK, Danıştay, Yargıtay ve Sivil Toplum kuruluşları gibi laik anayasal kurumları çok hafife aldılar.

3. Büyük yatırımlar yaptıkları AB ve ABD gibi güçlere de fazla güvendiler, ancak ne var ki, tam onlara ihtiyaç duydukları dönemde, o kuruluşların ülkedeki prestijleri yerlerde sürünüyordu.

Şimdi bu üç faktörü biraz açalım...

AKP'nin kendi tabanlarına yönelik oyalama, laik liberallere yönelik kandırma-takiyye taktikleri, arada sergiledikleri bazı "suç üstü yakalanmalara" karşın, cumhurbaşkanlığı seçimine kadar başarıyla sürdürüldü diyebiliriz.

Dinci tabanın, geçen 4,5 yıllık iktidar süreci içinde temel beklentilerinin pek çoğunun karşılanmamasına rağmen AKP'yi desteklemeyi sürdürmesinde, "sonuçta bizim iktidarımız" diye düşünmelerinin ve AKP'nin gerek devlette kadrolaşmada ve gerekse devlet olanaklarını yandaşlarına peşkeş çekmede gösterdiği başarının büyük etkisi olduğu muhakkak.

Ancak, laik-liberallere dönük "değiştik" takiyyesini uzun bir süre sürdürebilmek için zor tarafı idi ve nitekim "film'de oradan koptu". "Eşi tesettürlü dindar bir cumhurbaşkan seçme dayatması", AKP'yi değiştiren ve makro ekonomi dengeleri nedeniyle AKP'ye hoşgörü ile yaklaşan laik liberallerin gözünü açtı.

\*\*\*

AKP'nin, meclis çoğunluklarına ve ona dayalı siyasi iktidarlarına güvenip, kendi kontrollerinde olmayan etkin anayasal kurumları hafife almaları, bana göre AKP'nin en büyük yaşamsal hatasını oluşturdu.

Benim tabirimle, "tekinsiz bir ülke olan Türkiye'de, hiç kimsenin kendi gücüne güvenip, ülke gerçeklerini gözardı ederek, ülkenin anayasasında belirlenmiş temel niteliklerini değiştirmeye kalkışmaması" gerekir.

Ülkeyi islamaştırmanın bir parçası olarak, gene benim tabirimle, "kanarya sevenler derneğinden genel kurmay başkanlığına kadar tüm resmi-özel kurumlarda kadrolaşmak ve oraları ele geçirmek" isteyen AKP, bu amaçlarını gerçekleştirmelerinin odak noktasını oluşturan cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, hiç beklemedikleri bir şekilde,

kontrollerinde olmayan tüm anayasal kurumları birleşmiş bir şekilde karşılarında bulmuşlar ve gerilemek zorunda kalmışlardır.

\*\*\*

AKP'nin, en ihtiyaç duyduğu anda, AB ve ABD'den arzu ettiği desteği alamamasına gelince, bunun da aslında kaçınılmaz bir durum olduğu söylenebilir.

AB'yi sırf "inanç ve fikir özgürlüğü" altında dinci örgütlenme amacıyla destekleyen, ılımlı islama örnek olma projesi ile ABD'yi yanına olan AKP'nin, bu konularda da bariz yaşamsal hataları oldu.

AB konusundaki yanlılığı çok açık, "AB, fikir ve inanç konusunda ne kadar liberal olursa olsun, sonuçta laik bir kurumdur" ve bu gerçek AKP'ye net bir şekilde gösterilmiştir.

AB'nin üyelik konusunda ortaya attığı dayatmaların ve isteksizliğinin Türk kamuoyunda yarattığı tepkilerle birleşince, AKP'nin, "bugünler için AB'ye yaptığı yatırımlar" hiç bir işe yaramadı.

1 Mart tezkeresi ile neredeyse "AKP'yi defterinden silen" ABD'nin hele hele Kuzey Irak - PKK alçaklığı ortada iken Türkiye'de etkin olması ise, tam bir "boş beklenti" idi ve nitekim öyle de oldu.

\*\*\*

Şurası bir gerçek ki; AKP cumhurbaşkanlığı seçiminde taban baskısına karşı çıkamayarak, iç dengelerini ayarlayamayarak ve gücüne fazla güvenerek "eşi türbanlı dinci bir cumhurbaşkanı dayatması" yapmasa, gene kendi içlerinden ama, meclis mutabakatı ile belirlenmiş, daha çağdaş görünümlü bir adaya razı olsa ve anayasal kurumları ele geçirme projesini bu yoldan seçilen bir "Çankaya noteri" sonrasına ertelese idi, "AKP olayını" durdurmak, laik güçler için çok daha zor olurdu.

Eminim başta R.T. Erdoğan, tüm sıkı takiyyeciler, şu anda, son 2-3 ay içinde yaptıkları hatalara bakıp deliler gibi dövünüyorlardır.

Güzel bir ironi ile "Allah ellerine yüzlerine bulaştırdı" demek galiba en doğrusu.

\*\*\*

Peki Şimdi ne olacak?

27 Nisan'da bir "mini 28 Şubat" yaŐayan AKP, geçmiŐin deneyimleri ve korkusuyla, "dinci bir parti olmadığını, merkezci olduğunu" kanıtlamak için hemen tedbir aldı ve partisindeki "milli grŐcleri-dincileri" arkalara atarak ya da tamamen dıŐlayarak, aday listelerini, daha doğru bir tanımlama ile parti vitrinini, "boŐta gezer laik liberal - solcularla" doldurdu.

Bu atağın ne kadar yapısal olduğunu ve AKP'yi ne kadar merkeze, "sözde değil özde" yönelttiğini uygulamalarına bakarak ileriki dönemde göreceğiz.

Benim kiŐisel kanım, bu giriŐimin, AKP açısından "cumhurbaşkanı seçimi ile açığa çıkan takiyyeyi yeniden ve daha inandırıcı bir Şekilde sürdürmekten" te bir yönü olmadığı, AKP listelerinde yer alan laik liberal-solcular içinde "hidayete ermekle alakası olmaksızın, milletvekili olma çıkarıcılığı" dıŐında bir anlamı olmadığı Őeklinde. Eğer yanılıyorsam ki hiç sanmıyorum, başta da dediğim gibi, bu da "takiyyeci islamın bittiği" anlamına gelir ve beni gene doğrular.

\*\*\*

Son bir husus...

İtelenen, kakılan takiyye veya vitrin uğruna ikinci plana atılan, ama AKP'nin özünü ve örgütünün omurgasını oluşturan "milli grŐclerin" bu düzenlemeleri nasıl karŐılayacađını, doğrusu ben de bilemiyorum.

Eğer R.T. Erdoğan, bütün bu yaptıklarının "dava uğruna mecburiyetten" olduğunu, hiç toz kaldırmadan, tabanına anlatabilir ve ikna edebilirse, benim için söylenecek tek Őey kalıyor.

"Helal olsun bu dinci camiaya, itaat, sadakat ve fedakarlık konularında hakikaten takdiri hak ediyorlar, sabrın sembolü Hz. Eyüp bile bu kadarına dayanabilir miydi acaba?"